

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Begunstigelser for en Kreditforening af Gjere af industrielle og dermed i Klasse staaende Gjendomme.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Sagenattes under Forhandling.

Indenrigsministeren (Hørring):

Det foreliggende Lovforslag har været behandlet i forrige Samling i det høje Ting, ligesom det i øvrigt har en lang Historie her i Rigsdagen, har været behandlet den ene Samling efter den anden. Det var fremme her og blev vedtaget i Februar Maaned i Fjor, og det er nu i Aar blevet forelagt for Folketinget ganske i samme Skikkelse, i hvilken det høje Ting her har vedtaget det, og det er derefter blevet vedtaget usorandret af Folketinget. Jeg tillader mig at anbefale det høje Ting ogsaa nu at vedtage det i den Form, hvori det foreligger.

Noch: Jeg tillader mig at slutte mig til den højtærede Indenrigsministers Anbefaling og gør det med den Ret, som min Stilling som Formand og Ordfører i det i forrige Samling nedsatte Udvalg, der havde Sagen til Behandling, giver mig. Lovforslaget er fuldstændig overensstemmende med det, som det høje Ting vedtog sidste Gang, og jeg mener derfor, at det let og uden Banfelighed maa passere herigennem og blive endelig Lov. Om det vil bringe Industrien al den Nytte, som en Del af de Medlemmer, der have bekræftet sig med denne Sag, ønske, kan vel staa hen som tvivlsomt, men der indeholdes i Loven den Bestemmelse, at hvis denne Kreditforening ikke er traadt i Virksomhed i Løbet af 2 Aar, er dermed Loven bortfalden, og saa maa man altsaa antage, at de Betingelser, som her ere stillede for Industrien, ere haardere, end det egentlig maa anses for heldigt over for den, og man maa da være betænkt paa mulig at træffe andre Foranstaltninger. Dette staar jo hen til Fremtiden. Maa jeg altsaa tillade mig at anbefale at lade denne Sag gaa sin jævne og hurtige Gang gennem Tinget.

Stilling: Jeg tillader mig at bringe den højtærede Minister en Tak for det Arbejde, han har nedlagt i denne Sag, saaledes at den endelig nu er vendt tilbage her. Dette Lovforslags Skæbne har jo været

trang og tornefuldt; saa vidt jeg ved, har det været 20 Gange til Behandling i det andet Ting og lige saa mange Gange her, et Vidnesbyrd om, at Interessen for Industrien ikke er stor og Tilliden — kan man sige — endnu ringere. Jeg haaber imidlertid, at det i Virkeligheden i Praxis skal vise sig, at den Mistro, der er næret til, at dette Lovforslag vil bringe Industrien nogen virkelig Fordel, er fejlagtig, og at det tværtimod vil bringe Fordel i forskellige Retninger. Selvfølgelig er der her i Lovforslaget mange Bestemmelser, som jeg for mit personlige Vedkommende kunde ønske ændrede, men jeg slutter mig til den ærede foregaaende Taler og anbefaler det høje Ting at stemme for Lovforslaget i den nuværende Skikkelse, for at vi dog endelig en Gang kunne saa denne Sag bragt til Ende, og Industrien saa tilfredsstillet et Krav, som det forekommer mig den med Rette kan stille.

Breinholt-Bandborg: Den Skikkelse, hvori det foreliggende Forslag er kommet til os fra det andet Ting, er jo saa ganske en Skikkelse i Landstingets Vildebe, at der vel ikke kan være Spor af Tvivl om, at dette Føstet af den frugtbare Kreditforeningstaute nu ogsaa vil blive ført igennem og vil komme til Live, uagtet det i lang Tid har været anset for et dødsødt Forslag. Dermed vil hele vor Kreditforeningsvelsignelse, der allerede er saa rig, jo til en vis Grad blive forøget, en Bessignelse, der har virket overordentlig kraftigt, det var Uret at sige andet, thi det nærmer sig vel henimod, at de $\frac{9}{10}$ af de danske Gjendomme ere belaaente i Kreditforeninger og en ikke ringe Del af dem belaaente lige op til, for ikke at sige op over Skorstenen. Besidderne af den Slags Gjendomme nærme sig jo mere til at have Karakteren af at være Bestyrere, om end ganske vist Bestyrere med en meget udstrakt Fuldmagt og Myndighed, saa længe de kunne presse Kreditforeningsrenten ud af vedkommende Gjendom, men heller ikke en Dag længere, thi saa indsætter vedkommende Kreditforening jo straks en ny Bestyrer, undertiden under Navn af Gjer, undertiden ogsaa under det rigtige Bestyrernavn. Den her omhandlede Forening vil jo ikke blot for vort Land forsøge denne almindelige Kreditforeningsvelsignelse, men den vil jo ogsaa gaa endnu et Skridt videre, den vil udstrække sin Virksomhed i en endnu videre Grad end de bestaaende Kreditforeninger, der, som bekendt, kun laane i faste Gjendomme, og vil denne Forening ikke gaa videre, er den jo aldeles overflødig, thi vi have Kreditforeninger nok; den vil da ogsaa udstrække